

Прашања и одговори
за новата методологија за утврдување на адекватноста на капиталот -
Одлука за методологијата за утврдување на адекватноста на капиталот
(„Службен весник на РМ“ бр. 47/2012) и Упатство за спроведување на
Одлуката за методологијата за утврдување на адекватноста на капиталот
(„Службен весник на РМ“ бр. 63/2012, 65/2012 и 109/2012)

Актива пондерирана според кредитниот ризик - општи прашања

1. Во која категорија на изложеност треба да се распореди побарување коешто ги исполнува условите за распоредување во две или повеќе категории?

Одговор: Доколку едно побарување ги исполнува условите за вклучување во повеќе категории изложеност (повеќе обрасци), банката може да го распредели побарувањето во онаа категорија на изложеност за која е пропишан поповолен пондер на ризичност (доколку се исполнети сите критериуми коишто дозволуваат таков поповолен пондер на ризичност). Во случаите кога побарувањето ги исполнува условите за вклучување во две категории на изложеност со еднаков пондер на ризичност, банката може по сопствен избор да го распредели побарувањето во која било од тие две категории на изложеност, со оглед на еднаквоста на пондерите, при што таа распределба треба да ја применува и во сите останати случаи (да се примени конзистентен пристап при распоредувањето на побарувањата).

Истиот принцип се применува и во случај кога побарувањето е истовремено покриено и со неколку инструменти за кредитна заштита, но само доколку износот на секој од инструментите поединечно, го надминува износот на побарувањето. Во спротивно, доколку секој инструмент покрива само дел од побарувањето, банката постапува согласно со точката 82 став 3 од Одлуката за методологијата за утврдување на адекватноста на капиталот (во понатамошниот текст: Одлуката).

2. На кој начин треба да се утврди пондерираната вредност на вонбилансно побарување, односно кога треба да се изврши конверзија на вонбилансното побарување во билансно со користење на факторите на конверзија и кога треба да се земат предвид ефектите од користењето инструменти за кредитна заштита?

Одговор: Банката, при утврдувањето на активата пондерирана според кредитниот ризик за вонбилансните побарувања, треба да ги следи следниве чекори:

- 1) Да го утврди степенот на ризик на вонбилансното побарување (со низок ризик, со среднонизок ризик, со среден ризик и со висок ризик) и соодветниот фактор на конверзија (0%, 20%, 50% и 100%);
- 2) Да го утврди обезбедениот и необезбедениот дел од износот на вонбилансното побарување, при што не се зема предвид влијанието на факторите на конверзија;
- 3) Издвоената посебна резерва соодветно да се распореди, прво на необезбедениот дел од вонбилансното побарување. Доколку износот на издвоената посебна резерва е поголем од необезбедениот дел на побарувањето, остатокот од издвоената посебна резерва се распоредува на обезбедениот дел од вонбилансното побарување;
- 4) Доколку нема инструмент за кредитна заштита, пондерираната вредност на вонбилансното побарување којашто се вклучува во активата пондерирана според кредитниот ризик се добива како производ од: нето-износот на

вонбилансното побарување (сметководствената вредност намалена за посебната резерва), факторот на конверзија и соодветниот пондер на ризичност во зависност од степенот на кредитен квалитет;

- 5) Доколку банката може да го земе предвид влијанието на инструментите за кредитна заштита (има и обезбеден дел), пондерираната вредност на вонбилансното побарување којашто се вклучува во активата пондерирана според кредитниот ризик се добива како збир од пондерираниот необезбеден дел (добиеен на начинот што е опишан во претходната точка) и пондерираниот обезбеден дел, којшто се добива како производ од: обезбедениот дел од износот на вонбилансното побарување (намален за посебната резерва), факторот на конверзија и соодветниот пондер на ризичност на обезбедувањето.

3. Согласно со точката 40 од Одлуката, на одбитните ставки од основниот и дополнителниот капитал коишто се билансни побарувања се применува пондер на ризичност од 0%. Дали овие побарувања треба да се прикажат во активата пондерирана според кредитниот ризик и во кој образец?

Одговор: Билансните побарувања коишто согласно со главата III од Одлуката се сметаат за одбитни ставки од основниот и дополнителниот капитал се прикажуваат во образецот АПКР-ОП со пондер на ризичност од 0%.

4. Каде треба да се распоредат побарувањата од амбасади на други земји? Дали како побарувања од централните влади на тие земји или како побарување од нерезиденти - трговски друштва?

Одговор: Третманот на амбасадите на други земји зависи од начинот на кој се финансираат тие амбасади. Генерално, амбасадите се финансираат од буџетот на земјата којашто ја претставуваат, односно се дел од министерствата за надворешни работи и не претставуваат посебно правно лице, поради што станува збор за побарувања од централната влада и треба да се распоредат во соодветниот образец (образец АПКРВ - ЦВ и ЦБ). Сепак, банката е должна да провери дали овој генерален третман се однесува и на амбасадата од која има побарување.

5. Дали побарувањата од јавните институции коишто имаат третман на централна влада треба да се прикажат во образецот АПКР-ЦВ и ЦБ или во образецот АПКР-ЈИ со примена на пондерот којшто важи за централната влада?

Одговор: Јавните институции коишто имаат третман на централна влада се прикажуваат во образецот АПКР-ЈИ со примена на соодветниот пондер за централната влада на земјата во која се наоѓа седиштето на јавната институција.

6. Како да се распределат побарувањата коишто согласно со Водичот за класификација според институционални сектори припаѓаат во еден сектор, а согласно со главата II Дефиниции од Одлуката се класифицирани во друг сектор? На пример, една институција според Водичот за класификација според институционални сектори е класифицирана во локална самоуправа, а согласно со дефинициите од главата II би се класифицирала во јавни институции?

Одговор: При определување на третманот на одделните побарувања, банките секогаш треба да ги имаат предвид дефинициите дадени во Одлуката. Истото важи и за третманот на јавните институции во Република Македонија, кај кои во Одлуката

главен параметар за распределба претставува финансирањето на институциите, односно дали тие се финансираат од централниот буџет или располагаат со сопствени фондови.

7. На кој начин треба да се прикажат терминските трансакции или друг сличен вид инструменти (форварди, свопови) коишто не се дел од портфолиото за тргување на банката? Дали треба да се имаат предвид одредбите од главата VIII.6.2. коишто се однесуваат на ризикот на другата договорна страна или треба да се постапи на некој друг начин?

Одговор: Наведените инструменти во својата суштина претставуваат финансиски деривати и како такви треба да бидат дел од портфолиото за тргување на банката. Доколку банката не ги вклучува овие инструменти во портфолиото за тргување (врз основа на главата IV од Одлуката) или доколку банката не е должна да располага со капитал за покривање на пазарните ризици (врз основа на точката 30 од Одлуката), тогаш за нив е должна да утврди капитал за покривање на кредитниот ризик, согласно со главата VI од Одлуката. Притоа, вредноста на инструментот на кој го применува соодветниот пондер на ризичност (и фактор на конверзија) ја утврдува имајќи ги предвид одредбите од точките 149 и 150 од главата VIII.6.2., коишто се однесуваат на начинот на утврдување на изложеноста на ризикот на другата договорна страна.

Портфолио на мали кредити

8. Со која динамика на ажурирање податокот за големината на субјектот би се сметал за ажуриран, со оглед на тоа што овој податок банките го обезбедуваат со преземање податоци од Централниот регистар којшто, пак, ажурирањето на податоците го врши по обработката на завршните сметки од фирмите и трае до следната година, освен во случаите кога се работи за новоформиран субјект, чијашто големина се утврдува со неговото отворање?

Одговор: Доколку банката ја утврдува големината на правното лице преку користење на податоците на Централниот регистар, а не врз основа на интерните акти, тогаш овој податок се ажурира согласно со периодот на ажурирање којшто го применува Регистарот.

9. Што се подразбира под поимот „вкупна изложеност“ којшто се користи за утврдување на износот којшто се вклучува во портфолиото на мали кредити и дали се вклучува износот од портфолиото за тргување и нефункционалната камата (точка 69 од Одлуката)?

Одговор: Портфолиото на мали кредити, како дел од активата пондерирана според кредитниот ризик, ги вклучува побарувањата коишто претставуваат изложеност на кредитен ризик (во која не се вклучува нефункционалната камата). Од тој аспект, побарувањата коишто се дел од портфолиото за тргување се вклучуваат во портфолиото на мали кредити, само доколку банката не утврдува капитал потребен за покривање на пазарните ризици (согласно со исклучокот од точката 30 од Одлуката).

10. Условите за вклучување на едно побарување во портфолиото на мали кредити, дефинирани во точка 67 од Одлуката, се однесуваат на изложеноста кон лицето и лицата поврзани со него. За следење на исполнувањето на условите дали треба да се тргне од должникот - носител на групата во која се вклучуваат и лицата поврзани со него? Пример: Физичко лице А со вкупна изложеност од 500 илјади денари е поврзано

со мало друштво X, со вкупна изложеност од 1.000 илјади денари. Од друга страна, клиентот X покрај со лицето A, е поврзано и со друго мало друштво Y, кон кого банката е изложена 5.000 илјади денари? Кога се анализира лицето A и лицата поврзани со него тоа ги исполнува условите да биде вклучено во портфолиото на мали кредити, но кога се анализира лицето X и лицата поврзани со него, вкупната изложеност надминува 6.000 илјади денари и лицето не ги исполнува условите да биде прикажано во портфолиото на мали кредити.

Во кој образец треба да биде прикажана изложеноста кон лицето A, а во кој образец кон лицето X?

Одговор: Имајќи ја предвид точката 7 од Одлуката, при определувањето на поврзаните лица се поаѓа од одредбите на Законот за банките (член 2, точки 7, 8, 9, 10 и 20) и Одлуката за начинот на утврдување поврзани лица („Службен весник на Република Македонија“ бр. 31/2008). Ако одредени лица се сметаат како поврзани, согласно со овие законски одредби, тогаш тие треба да се сметаат како поврзани и за потребите на утврдување на исполнувањето на условите за вклучување во портфолиото на мали кредити и врз таа основа да се изврши нивното распоредување во соодветната категорија на изложеност.

11. Вкупната билансна изложеност на физичко лице го надминува износот од 6.000 илјади денари, притоа дел од изложеноста се однесува на нефункционална кредитна картичка којашто има пондер на ризичност од 100%. Вкупното билансно побарување без нефункционалната кредитна картичка е под 6.000 илјади денари, дали на останатото билансно побарување ќе се примени пондер на ризичност од 75% или 100%?

Одговор: Еден од условите за да може одредено побарување да биде вклучено во категоријата на портфолиото на мали кредити е износот на вкупната изложеност кон должникот и лицата поврзани со него да не надминува 6.000 илјади денари. Согласно со одредбите од Одлуката за управување со кредитниот ризик, во изложеноста на кредитен ризик се вклучуваат и нефункционалните кредити. Доколку вкупната билансна изложеност, во која е вклучена и изложеноста врз основа на нефункционална кредитна картичка, го надминува лимитот од 6.000 илјади денари, во тој случај банката треба да ја прикаже изложеноста кон физичкото лице во образецот АПКР-ПМК, но со пондер на ризичност од 100% или 150%.

12. Кога портфолиото за мали кредити се смета за доволно диверзифицирано? На пример, доколку банката утврдила 3 потпортфолија на мали кредити: кредитни картички, автомобилски кредити и потрошувачки кредити, дали изложеноста на банката кон должникот и лицата поврзани со него (којашто ги исполнува условите од точка 67 од Одлуката) е еднаква или помала од 0,2% од вкупниот износ на утврдените потпортфолија, или пак процентот се пресметува само за едното потпортфолио?

Одговор: При утврдувањето на степенот на диверзифицираност, банката го зема предвид вкупниот износ на портфолиото на мали кредити, односно во посочениот пример, вкупниот износ на сите три потпортфолија заедно.

Побарувања покриени со станбени објекти

13. Дали во оваа група побарувања може да се вклучат побарувањата од нефинансиските правни лица коишто се обезбедени со хипотека на станбен простор?

Одговор: Во оваа категорија на изложеност се вклучуваат сите побарувања покриени со станбени објекти, вклучувајќи ги и побарувањата од нефинансиските правни лица (како што се случаите во кои правното лице поседува станбени објекти коишто ги издава за живеење, или доколку управителот на фирмата е сопственик на станбениот објект каде што тој живее), доколку ги исполнуваат пропишаните критериуми од точка 71 од Одлуката.

14. Што би претставувало објективен доказ за исполнување на критериумот од точка 71, алинеја 1 (хипотеката се однесува на станбен објект во кој живее или ќе живее должникот или којшто должникот, како сопственик на објектот, го издава под наем за живеење, врз основа на договор за наем)? Дали е потребна посебна изјава или друг документ?

Одговор: Исполнувањето на овој критериум може да се докаже преку обезбедување соодветен документ/и со кој/кои ќе се докаже дека должникот живее или ќе живее во станбениот објект, како на пример:

- копија од лична карта, доколку должникот живее во објектот;
- изјава на должникот дека станбениот објект го купува за да живее во него, којашто треба да се обновува на редовна основа во текот на времетраењето на кредитот;
- копија од договорот којшто го склучил должникот со наемобарателот (во случаите кога станбениот објект се издава или ќе се издава под наем);
- увид од овластен проценител или од друго овластено лице (пр. вработен во банката што го одобрува/води кредитот) на редовна основа, за намената на кредитот и кој живее во станот;
- други слични документи.

Банката може да користи еден или повеќе документи/начини за да утврди дали е исполнет критериумот од точка 71, алинеја 1 од Одлуката, при што таа е должна тоа соодветно да го предвиди во своите интерни акти, врз основа на што ќе може да се согледа дека има интересен систем за утврдување и следење на исполнувањето на критериумот.

15. Што се подразбира под износ на побарувањето коешто се вклучува при утврдувањето на соодносот со пазарната вредност на станбениот објект (точка 71, алинеја 6 од Одлуката)? Дали под оваа дефиниција се подразбира одобриениот износ на кредитот, кредитната изложеност со состојба на пресечниот датум за кој се изработува извештајот и дали треба да ја вклучи и нефункционалната камата?

Одговор: Под износ на побарувањето се подразбира износот на кредитна изложеност покриена со станбен објект со состојба на датумот за кој се изработуваат извештаите, при што во вкупната кредитна изложеност не треба да биде вклучен износот на нефункционална камата.

16. Дали во оваа група побарувања може да се вклучат побарувања обезбедени со хипотека на станбен објект којшто е во сопственост на друг хипотекарен должник, а не на кредитокорисникот?

Одговор: Согласно со точката 71 алинеја 1 од Одлуката, еден од условите за примена на понизок пондер на ризичност за побарувањата покриени со хипотека на станбен објект е хипотеката да се однесува на станбен објект во кој живее или ќе живее должникот или којшто должникот, **како сопственик на објектот**, го издава под наем

за живеење, врз основа на договор за наем. Оттука, за потребите на оваа одредба, може да се смета дека станбениот објект чиј сопственик е друг хипотекарен должник го исполнува пропишаниот критериум, само доколку хипотекарниот должник во исто време е и кокредитобарател.

17. Во кој образец треба да се вклучат нефункционалните побарувања од физичко лице покриени со станбен објект коишто ги исполнуваат условите од точка 71 од Одлуката?

Одговор: Нефункционалните побарувања коишто ги исполнуваат условите од точка 71 од Одлуката, независно од тоа дали станува збор за побарувања од физички лица или пак од правни лица, треба да се распределат во образецот АПКР-ПСО со пондер на ризичност од 100%.

Побарувања покриени со деловни објекти

18. Во кои случаи се применува пондер на ризичност од 100% на побарувањата покриени со деловен објект?

Одговор: Согласно со точката 72 став 1 од Одлуката, пондер од 100% се применува на сите побарувања покриени со хипотека на деловен објект. Исклучокот, односно „олеснувањето“ дадено во ставот 2 од оваа точка се однесува на оние побарувања покриени со деловен објект за кои, врз основа на другите барања од главата VI од Одлуката, треба да се примени пондер на ризичност од 150%. Така, на овие високоризични побарувања може да се примени понизок пондер (100% наместо 150%), само доколку се исполнети критериумите од точка 71 алинеи 2, 3, 4, 5 и 6. Пример: побарување од трговско друштво коешто е распределено во степен на кредитен квалитет - 5 за кој се применува пондер на ризичност од 150%, а што е обезбедено со деловен објект којшто ги исполнува критериумите од точка 71 алинеи 2, 3, 4, 5 и 6.

19. Имајќи предвид дека на побарувањата покриени со деловни објекти се применува пондер на ризичност од 100%, дали сите вакви побарувања задолжително треба да се распоредат во оваа категорија на изложеност (образец АПКР-ПДО) или распоредувањето може да се изврши и според категоријата на којашто ѝ припаѓа должникот, со пондер на ризичност од 100% (пр. во АПКР-ДТД во пондерот на ризичност од 100%)?

Одговор: Во случаите кога едно побарување може да биде распоредено во две различни категории но со ист пондер на ризичност, банката е таа којашто избира на кој начин ќе го изврши распоредувањето. Притоа, банката треба да биде конзистентна во начинот на распределбата, односно да постапува на ист начин во сите случаи и тоа да го дефинира во своите интерни акти или во своите системски решенија. Сепак, доколку станува збор за побарување покриено со деловен објект на кое се применува исклучокот од точка 72 став 2 од Одлуката, тогаш банката тоа побарување задолжително го прикажува во образецот АПКР-ПДО.

Капитал за покривање на оперативниот ризик

20. Во која деловна линија треба да бидат вклучени ставките коишто се однесуваат на хартиите од вредност коишто банката ги купува/тргува за себе, во „тргување и продажба“ или во „управување со средства“? Дали ова разграничување треба да се направи согласно со тоа дали хартијата од вредност влегува во портфолиото на

банкарски активности или во портфолиото за тргување или треба да се искористи некој друг критериум за класификација?

Одговор: Во табелата бр. 18 од Одлуката во рамките на деловната линија „тргување и продажба“, посебно е издвоено тргувањето во свое име и за своја сметка. Управувањето со средства се врши исклучиво за сметка на клиентите на банката. Во поглед на разграничувањето помеѓу портфолиото за тргување и портфолиото на банкарски активности, самото име на активноста укажува на кое портфолио треба да му припаѓа (во деловната линија 2 „тргување и продажба“). Од овој аспект треба да се има предвид дефиницијата на портфолиото за тргување дадена во точката б потточка 2) од Одлуката.

21. Во која деловна линија треба да влезат приходите од камати врз основа на задолжителната резерва којашто банките ја чуваат кај Народната банка?

Одговор: Задолжителната резерва претставува инструмент на монетарната политика на Народната банка, којшто банките мора задолжително да го користат, односно не постои можност за избор, како што е тоа случајот со благајничките записи. Имајќи ги предвид ваквите карактеристики на овој инструмент, не може да се смета како дел од редовното работење на банката заради извршување на нејзините финансиски активности. Поради тоа, приходите од овој инструмент не треба да бидат вклучени во пресметката на базичниот индикатор.

22. Во која деловна линија треба да бидат вклучени ставките коишто се однесуваат на порамнување картички, во „платен промет и порамнување“ или во една од деловните линии коишто се однесуваат на банкарството на мало или комерцијалното банкарство.

Одговор: Во табелата бр. 18 од Одлуката во рамките на деловната линија „платен промет и порамнување“, посебно е издвоено издавањето и администрирањето на платежните средства, во кои влегуваат и платежните картички.

23. Дали во утврдувањето на базичниот индикатор треба да бидат вклучени приходите од наплата на договори за осигурување имот и лица и расходите за премии коишто банката ги плаќа за договори за осигурување имот и лица?

Одговор: Согласно со точката 160 став 2 од Одлуката, во останатите оперативни приходи не се вклучуваат приходите остварени врз основа на склучени договори за осигурување во име и за сметка на банката. Оттука, приходите од наплатени штети од осигурени средства не се вклучуваат при пресметка на базичниот индикатор. Од друга страна, премиите за осигурување претставуваат оперативни трошоци коишто целосно се исклучени од утврдувањето на базичниот индикатор.

24. Дали во утврдувањето на базичниот индикатор треба да бидат вклучени расходите за премии за осигурување на депозитите?

Одговор: Премиите за осигурување на депозитите се расходи коишто банките мора задолжително да ги плаќаат, согласно со закон. Од тој аспект, овие расходи не треба да се вклучат во утврдувањето на базичниот индикатор.

Користење кредитни рејтинзи за утврдување на пондерите на ризичност

25. Согласно со точката 179 од Одлуката, банката може да користи побарани кредитни рејтинзи од признати ИКР и непобарани кредитни рејтинзи од призната ИКР, само доколку Народната банка дозволила користење на таквите рејтинзи утврдени од таа ИКР. Во кои случаи Народната банка ќе дозволи користење непобарани кредитни рејтинзи? Од каде банките би добивале информација за тоа дали рејтингот што го издала призната ИКР е побаран или непобаран и со која динамика треба да се ажурира овој податок?

Одговор: Согласно со точката 192 од Одлуката, Народната банка води список на признати ИКР којшто го објавува на својата интернет-страница. Во списокот се назначува дали можат да се користат непобарани кредитни рејтинзи од признатата ИКР. Податокот за тоа дали одреден рејтинг е побаран или непобаран е соодветно обележан на интернет-страниците на признатите ИКР. Банките треба да го ажурираат податокот за кредитниот рејтинг со секој датум на периодот за кој се доставува извештајот. Во врска со кредитните рејтинзи на „Фич рејтингс“, „Мудис“ и „Стандард и Пурс“, во анексот бр. 6 од Одлуката јасно е наведено дека се признаваат само побараните кредитни рејтинзи на овие три признати ИКР.

26. Согласно со точката 177 став 4 од Одлуката, банката е должна со интересен акт да го утврди начинот на избор на призната ИКР и начинот на користење на нејзините кредитни рејтинзи. Дали банките, откако со интересен акт ќе го утврдат начинот на избор на призната ИКР и начинот на користење на нивните кредитни рејтинзи, треба да ја известат Народната банка?

Одговор: Банките немаат обврска да ја известат Народната банка за начинот на изборот на призната ИКР.

27. Дали банката задолжително треба да применува краткорочни кредитни рејтинзи за краткорочни побарувања од банки и други трговски друштва, или може да бира дали ќе применува долгорочни или краткорочни кредитни рејтинзи? Што се подразбира под краткорочни побарувања?

Одговор: Согласно со точките 60 и 65 од Одлуката, за утврдување на пондерите на ризичност на краткорочните побарувања од банки и други трговски друштва задолжително се користат краткорочните кредитни рејтинзи издадени од призната ИКР. Притоа, станува збор за побарувања врз основа на краткорочни финансиски инструменти издадени од должникот со договорен рок на достасување до 1 година. Во овие случаи се применуваат пондерите на ризичност определени во табелата бр. 19 од Одлуката. Доколку банката има и други побарувања кон истиот должник (пр. долгорочни кредити, долгорочни должнички финансиски инструменти итн.), за тие побарувања банката го користи долгорочниот кредитен рејтинг на должникот или долгорочниот кредитен рејтинг на соодветниот финансиски инструмент (доколку има таков рејтинг). Доколку за должникот не е утврден кредитен рејтинг од призната ИКР, на другите побарувања од тој должник соодветно се применуваат исклучоците дефинирани во точката 183 став 3 и 4 од Одлуката.

28. Според точката 184 од Одлуката, банката може да го користи кредитниот рејтинг којшто се однесува на побарувањата изразени во домашна валута на должникот, само за утврдување на пондерот на ризичност на тие побарувања, а не и за побарувањата од должникот изразени во странска валута. Кој пондер на ризичност треба да се применува на побарувањата од должникот изразени во странска валута?

Одговор: На побарувањата од должникот во странска валута (различна од валутата на земјата каде што се наоѓа седиштето на должникот), банката треба да го користи кредитниот рејтинг на тој должник за обврски во странска валута. Овие рејтинзи обично се објавуваат заедно со рејтингот на должникот за обврски во домашна валута. Доколку признатата ИКР не објавила кредитен рејтинг за обврските на должникот во странска валута, тогаш за таквите побарувања на банката ќе се смета дека немаат кредитен рејтинг. Притоа, имајќи го предвид генералното правило од точка 178 од Одлуката, доколку банката избрала да користи кредитни рејтинзи од призната ИКР за одредена категорија изложеност, тогаш тој избор се однесува и на рејтингот на должникот за обврски во домашна валута и на рејтингот на должникот за обврски во странска валута. Тоа значи дека банката не може за ист должник да го користи само едниот рејтинг (пр. само рејтингот за обврските во домашна валута, а не и рејтингот за обврските во странска валута).

29. Што се подразбира под терминот филијала?

Одговор: Согласно со точката 7 од Одлуката, за термините коишто не се дефинирани во Одлуката се применува значењето утврдено со Законот за банките („Службен весник на Република Македонија“ бр. 67/2007, 90/2009 и 67/2010). Оттука, под зборот филијала се подразбира организациски дел на банката којшто нема својство на правно лице и којшто директно ги извршува сите или дел од активностите коишто ги врши банката.